

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

P-111/2026-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Emi Brdovčak, u pravnoj stvari tužitelja TRANSPORTI IVANO d.o.o. Rijeka, Giuseppea Carabina 7, OIB: 60446093586, kojeg zastupa punomoćnica Maja Vukelić Brčić, odvjetnica u Rijeci, Žabica 2, protiv tuženika ES BAJRIĆ j.d.o.o. Čavle, Bobovac 1, OIB: 80716578778, kojeg zastupa punomoćnica Ana Holjar, odvjetnica u Rijeci, Korzo 4, radi isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave 9. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka, s danom objave 30. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Ukida se platni nalog iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika Josipa Govića iz Cresa, poslovni broj Ovr-16839/2024 od 18. rujna 2024. kojim je naloženo tuženiku ES BAJRIĆ j.d.o.o. Čavle, Bobovac 1, OIB: 80716578778, platiti tužitelju TRANSPORTI IVANO d.o.o. Rijeka, Giuseppea Carabina 7, OIB: 60446093586, glavnicu u iznosu od 2.625,00 eura sa zakonskom zateznom kamatom od 1. srpnja 2024. godine pa do isplate, zajedno s odmjerenim troškovima ovršnog postupka u iznosu od 275,00 eura uvećanim za zakonske zatezne kamate koje teku od dana donošenja rješenja o ovrsi pa do isplate te se tužbeni zahtjev odbija u cijelosti.

II. Nalaže se tužitelju TRANSPORTI IVANO d.o.o. Rijeka, Giuseppea Carabina 7, OIB: 60446093586, u roku od 15 dana naknaditi tuženiku ES BAJRIĆ j.d.o.o. Čavle, Bobovac 1, OIB: 80716578778, troškove parničnog postupka u iznosu od 1.625,00 eura (tisuću šesto dvadeset i pet eura) u roku od 15 dana, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na taj iznos od 30. rujna 2026. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Rješenjem o ovrsi javnog bilježnika Josipa Govića iz Cresa, poslovni broj Ovr-16839/2024 od 18. rujna 2024., naloženo je tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 2.625,00 eura s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom. Navedenim rješenjem tuženiku je naloženo naknaditi tužitelju i trošak ovršnog postupka u iznosu od 275,00 eura.

2. Protiv ovog rješenja tuženik je podnio prigovor u kojem je naveo kako nema dugovanja prema tužitelju i da s tužiteljem nije poslovno surađivao zbog čega je

utužena tražbina neosnovana. Tuženik je naveo kako s tužiteljem nije sklopio ugovor, a osobito ne ugovor o izvođenju građevinskih radova (kako to proizlazi iz utuženog računa) pa zato ne postoji ni obveza tuženika na podmirenje navedenog potraživanja. Osim spornog računa broj 2024-03/1/1 od 14. lipnja 2024., tužitelj nije dostavio ni jedan dokaz na okolnost da bi tuženik bio dužan iz bilo koje osnove platiti tužitelju iznos od 2.625,00 eura, pri čemu je naglašavao kako račun predstavlja jednostranu ispravu, koja sama za sebe nema odgovarajuću dokaznu snagu te se u tom smislu pozivao na relevantnu sudsku praksu. Predložio je da sud stavi izvan snage pobijano rješenje o ovrsi i postupak nastavi kao povodom prigovora protiv platnog naloga.

3. Rješenjem Općinskog suda u Rijeci, poslovni broj Povrv-420/2025-19 od 9. siječnja 2026. stavljeno je izvan snage predmetno rješenje o ovrsi u dijelu u kojem je određena ovrha te su u tom dijelu ukinute provedene radnje, a postupak je nastavljen kao povodom prigovora protiv platnog naloga. Istim rješenjem taj sud se oglasio stvarno nenadležnim te je po pravomoćnosti rješenja predmet ustupljen Trgovačkom sudu u Rijeci.

4. U daljnjem tijeku postupka tužitelj je istaknuo prigovor stvarne nenadležnosti općinskog suda. Predložio je provođenje glavne rasprave. U bitnom, pojasnio je kako je izvršio ugovorene radove postavljanja tlakavaca na gradilištu u Labinu, navedene je radove izvršio po nalogu i u interesu tuženika te je po izvršenju radova izdao račun broj 2024-03/1/1 od 14. lipnja 2024. Predložio je prihvatanje tužbenog zahtjeva.

5. Tuženik je u daljnjem tijeku postupka ustrajao kod navoda prema kojima ne postoji dug prema tužitelju, ističući kako s tužiteljem nije bio u ugovornom odnosu pa tako ni u odnosu na radove na gradilištu u Labinu. Isticao je kako ni iz navoda tužitelja niti iz dostavljenog računa nije moguće utvrditi gdje su predmetni radovi izvedeni, kada su izvedeni i u kojem vremenskom razdoblju. Tužitelj nije naveo niti je dokazivao tko je osigurao materijal za izvođenje radova, odnosno predmetne tlakavce, na koji način su isti nabavljeni, u kojoj količini i po kojoj cijeni, niti je predložio dokaze u odnosu na visinu tražbine. Pored navedenog, tužitelj nije naveo konkretne okolnosti koje bi opravdale održavanje ročišta, niti je predložio izvođenje dokaza koje nije moguće provesti u pisanom postupku, već se njegov prijedlog svodi na općenite i neobrazložene navode. Predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev.

6. Sud je izveo dokaze uvidom u isprave u spisu. U postupku su saslušani zastupnici po zakonu stranaka i to Slobodan Josipović za tužitelja i Sajid Bajrić za tuženika te svjedoci Tea Gecan Josipović, Safet Sušić i Huso Močić.

7. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. Zakona o parničnom postupku - „Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; dalje: ZPP), sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Predmet ovog spora je tužiteljeva tražbina po osnovi naknade za izvedene radove – postavljanje tlakavaca na gradilištu u Labinu. Dakle, tužiteljeva tražbina proizlazi iz odredbe čl. 590. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje: ZOO).

9. Među strankama je sporno jesu li bile u poslovnom odnosu, odnosno je li tuženik angažirao upravo tužitelja za obavljanje navedenih radova. Sporno je, je li tužitelj izvršio te radove te je li plaćena naknada za izvedene radove.

10. Sud je u ovom postupku u sporu male vrijednosti, iako se u načelu radi o pisanom postupku, održao ročište zbog potrebe provođenja dokaznog postupka (saslušanja svjedoka i zastupnika po zakonu stranaka), a po prijedlogu tužitelja (čl. 461. a st. 4. ZPP-a). Suprotno tuženikovim navodima, u konkretnom slučaju bilo je

nužno provesti predložene dokaze i održati ročište jer se u protivnom, a zbog prirode spornog odnosa i tuženikovih prigovora (nepostojanje ugovornog odnosa među strankama) te posljedično tome, potrebe dokazivanja činjenica na kojima je tužitelj utemeljio tužbeni zahtjev, bez održavanja ročišta ne bi moglo osigurati pravično vođenje postupka.

11. Provedeni dokazi ne upućuju na zaključak o postojanju ugovornog odnosa između ovdje tužitelja (trgovačkog društva TRANSPORTI IVANO d.o.o.) i tuženika. Prije svega, napominje se da je teret dokazivanja postojanja poslovnog odnosa i tražbine koju potražuje u ovom postupku bio na tužitelju (čl. 219. st. 1. ZPP-a). Naime, ovdje se nije ostvarila (oboriva) presumpcija iz čl. 221. b st. 1. ZPP-a o postojanju tražbine jer tuženik nije koristio pravo na odbitak pretporeza niti je račun na temelju kojeg je tužitelj podnio tužbu (račun broj 2024-03/1/1 od 14. lipnja 2024.) unio u svoje poslovne knjige, a kako to proizlazi iz dopisa Porezne uprave na stranici 79 spisa.

12. Tužitelj je predložio provođenje dokaza saslušanjem svjedoka i zastupnika po zakonu, ali iz njihovih iskaza nije utvrđeno da je tuženik upravo s tužiteljem bio u poslovnom odnosu, da je tužitelj izvršio posao na koji se obvezao i da mu tuženik za to nije platio naknadu. Naime, iz iskaza saslušanih osoba proizlazi da je tuženikov zastupnik po zakonu, Sajid Bajrić, sa tužiteljevim zastupnikom po zakonu, Slobodanom Josipovićem, dogovorio posao postavljanja tlakavaca na gradilištu u Labinu. O tome su suglasno iskazivali zastupnici po zakonu stranaka, a navedeno proizlazi i iz iskaza svjedoka Safeta Sušića i Huse Miočića koje je tužiteljev zastupnik po zakonu zamolio za pomoć za obavljanje predmetnog posla i koji su taj posao (zajedno s još tri osobe) obavili (što također proizlazi iz provedenih personalnih dokaza). Međutim, navedeno ne znači da je zastupnik po zakonu tužitelja, prilikom ugovaranja posla s tuženikom nastupao u ime i za račun društva te da je posljedično sklopljen ugovor između tužitelja i tuženika i da je tužitelj za tuženika odradio posao koji mu je tuženik dužan platiti. Iz činjenica koje je sud utvrdio iskazima svjedoka i stranaka proizlazi da je tužiteljev zastupnik po zakonu, Slobodan Josipović, sa nekolicinom osoba, među kojima su bili i saslušani svjedoci Huso Močić i Safet Sušić, otišao na gradilište u Labinu radi obavljanja dogovorenog posla. Zastupnik po zakonu tuženika je tužiteljevom zastupniku Josipoviću platio avans u visini od 1.500,00 eura za predmetne radove (o čemu su obojica suglasno iskazivali). Nadalje, iz suglasnih, jasnih i logičnih iskaza tuženikovog zastupnika po zakonu i svjedoka Močića i Sušića u čiju vjerodostojnost sud nije ima razloga sumnjati, proizlazi da je tužiteljev zastupnik po zakonu bio prisutan na gradilištu tijekom prvog dana izvođenja radova, dok su slijedećeg dana izvođenju radova pristupili Huse Močić, Safet Sušić i još trojica zaposlenika društva GPP Mikić d.o.o. u kojoj je bio zaposlen svjedok Sušić, kada su predmetne radove i završili. Prema njihovim iskazima, oni su se dogovorili s tuženikovim zastupnikom po zakonu da će doći završiti posao slijedećeg dana nakon što su, zajedno sa zastupnikom po zakonu tužitelja započeli posao, a radilo se o jednom vikendu unutar kojeg su oni u cijelosti postavili tlakavce na tuženikovom gradilištu. Oni su posao odradili i za to im je tuženikov zastupnik po zakonu platio naknadu (o čemu su i svjedoci i g. Bajrić suglasno iskazivali). Da su Huse Močić, Safet Sušić i još nekolicina drugih osoba do kraja odradili dogovorene radove, tužitelj nije osporavao.

13. Iz ovakvo utvrđenih činjenica ne proizlazi zaključak o tome da je tužiteljev zastupnik, dogovarajući posao s tuženikovim zastupnikom, nastupao u ime i za račun trgovačkog društva - tužitelja. Provedeni dokazi ne upućuju na zaključak o tome da je on na bilo koji način isticao tuženiku da nastupa u ime društva čiji je član i direktor. Osim toga, tuženikov zastupnik po zakonu je tužiteljevom zastupniku platio avans za predmetne radove gotovinskim putem, baš kao što je platio i radnicima koji su radove

dovršili što također ne potvrđuje tužiteljevu tezu o tome da su tužitelj i tuženik bili u poslovnom odnosu jer takva vrsta plaćanja ne predstavlja uobičajenu praksu među trgovačkim društvima (kod kojih se podmirenja tražbina provode prvenstveno putem računa) i podložna je ograničenjima. Prema tome, tužitelj prije svega nije dokazao da je njegov zastupnik po zakonu u ime i za račun društva sklopio ugovor s tuženikom. Pored navedenog, radove su u konačnici završili svjedoci Močić, Sušić i njihovi kolege iz trgovačkog društva GPP Mikić d.o.o. i oni su za to plaćeni (također na ruke) pa tužitelj ne može potraživati naknadu za radove koje nije izvršio. Ovdje se dodaje da radnici koji su izveli radove nisu bilo tužiteljevi zaposlenici (što je i sam tužiteljev zastupnik po zakonu naveo) pa da bi se eventualno iz takve veze moglo zaključiti da radove izvode u ime i za račun tužitelja. Oni su radove, u dogovoru s tuženikom, izveli u svoje ime i za svoj račun i za to su plaćeni.

14. Slijedom navedenog, a kako iz provedenih dokaza ne proizlazi da su stranke bile u ugovornom odnosu i da je tužitelj za tuženika izveo radove koje mu tuženik nije platio, primjenom odredbe čl. 219. st. 1. ZPP-a i čl. 451. st. 3. ZPP-a tužbeni zahtjev je odbijen te je presuđeno kao u točki I. izreke presude.

15. O troškovima parničnog postupka sud je odlučio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a. Tuženik ima pravo na naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od po 200,00 eura za sastav prigovora protiv rješenja o ovrsi (Tbr. 11. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika – „Narodne novine“ broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23; dalje: Tarifa), za sastav podneska od 17. ožujka 2026. i za sastav podneska od 28. kolovoza 2026. (Tbr. 8. t. 1. Tarife), za pristup ročištima od 7. svibnja 2026., 8. rujna 2026. i 9. rujna 2026. (Tbr. 9. t. 1. Tarife), iznos od 100,00 eura za pristup ročištu za objavu presude (Tbr. 9. t. 3. Tarife) te iznos od 325,00 eura na ime pripadajućeg PDV-a (Tbr. 46. Tarife), odnosno ukupno 1.625,00 eura. O kamatama na trošak parničnog postupka odlučeno je sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a u vezi sa čl. 29. st. 2. ZOO-a.

U Rijeci 30. rujna 2026.

Sutkinja:
Ema Brdovčak

Dokument je elektronički potpisan:

EMA BRDOVČAK

Vrijeme potpisivanja:

30-09-2026

15:01:31

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI

2.5.4.97=#130D48523838373835393634393537

L=RIJEKA

S=BRDOVČAK

G=EMA

CN=EMA BRDOVČAK

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave, a u slučaju da nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Odluka u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. st. 2. t. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. ZPP-a.).

Žalba ne odgađa ovrhu (čl.467.a ZPP-a).

Broj zapisa: **9-3088d-f1cba**

Kontrolni broj: **08d55-a07a5-11c76**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=EMA BRDOVČAK, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.